

Sataman Ilta opetus 4.9.2022

2. Tessalonikalaiskirje

Arto Malmberg

”Maailmanlopun meininkiä” - ”Kasvupaineita”

Ottakaa tarvittaessa tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta tai Jumalan suunnitelmasta?
2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi asiasta?

Raamatun teksti DBS-menetelmälle . 2. Tess 1:1-12

”Maailmanlopun meininkiä” valikoitui tämän opetussarjan nimeksi sen vuoksi, että osa Tessalonikan seurakunnan jäsenistä oli vähän sen kaltaisissa tunnelmissa. Myös ympäröivät olosuhteet olivat heillä varsin haastavia, heitä vainottiin. Se antoi kovasti painetta kristittyinä kasvamiseen, se jopa joudutti sitä. Näin sen voi tulkita. Jo apostolien tekojen historia osoittaa että vaino joudutti kristinuskon leviämistä.

Johdanto & ensimmäinen luku

Käydään vielä johdannoksi ja kertauksena ensimmäisen tessalonikalaiskirjeen johdannosta seuraavat seikat.

Tessalonika

On kaupunki Makedonian rannikolla Salonikinlahden perukassa, nykyisen Kreikan alueella.

Se on perustettu 315 eKr.

Kaupungilla oli hyvä satama, ja sen ympärillä levittäytyi viljava maaseutu.

Siitä tuli jo varhain merkittävä alueellinen keskus.

Kun Rooma valtasi Makedonian 146 eKr. Tuli Tessalonikasta maakunnan länsiosan pääkaupunki, jossa asusti roomalainen maaherra.

Tessalonikan kautta kulki Via Egnatia, Roomasta Bysanttiin eli itä Roomaan vievä valtatie.

Tuota samaa tietä Paavali käytti tullessaan Tessalonikaan Filippistä.

Kaupungissa oli juutalainen siirtokunta, niin kuin yleensä kaikissa tuon ajan suurimmissa antiikin kaupungeissa.

Paavalin tie tessalonikaan

Paavali päätyi yhdessä Siilaksen, Timoteuksen ja Luukkaan kanssa toisella lähetysmatkallaan Tessalonikaan.

Sitä ennen he olivat olleet Filippissä jossa ensimmäinen eurooppalainen tuli uskoon. Hän oli purppuran myyjä Lydia.

Kaupungin virkamies eli vanginvartija perheineen myös löysi Jeesuksen tuon käynnin seurauksena.

Kaupungin päälliköiden suostuttelemana Paavalia ja Siilasta lähtemään pois Filippistä.

Ensi he kävivät kuitenkin Lydian luona tapaamassa uskonveljiä, josta he lähtivät Tessalonikaan.

Tarkkaa aikaa Tessalonikassa ololle ei mainita, joskin se kerrotaan että he olivat kolmena sapattina synagoogassa.

Uskoon tuli joitakin juutalaisia, suuri joukko jumalaa pelkääviä kreikkalaisia sekä ylempään yhteiskuntaluokkaan kuuluvia naisia.

Kun osa ihmisistä lähti seuraamaan Jeesusta, se sai juutalaiset kateuden ja kiihkon valtaan.

Lopulta yötä myöten Paavalin ja Silaksen piti lähteä pois Tessalonikasta.

Yleistä kirjeestä

Toinen tessalonikalaiskirje on toiseksi vanhin Paavalin lähettämä seurakuntakirje, joka on säilynyt meille.

Se on kirjoitettu noin 50 jKr Korintissa, muutama viikko ensimmäisen tessalonikalaiskirjeen jälkeen.

Kävimme kesäilloissa läpi 1.tessalonikalaiskirjeen kolme ensimmäistä lukua.

Meiltä jäi käymättä läpi luvut neljä ja viisi, joissa tessalonikalaisia haastetaan kasvamaan Kristuksen seuraajina.

Näissä seuraavissa opetuskerroissa piipahdan myös noissa ensimmäisen kirjeen luvuissa.

Alkutervehdys

'Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisien seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta! '

2. Tessalonikalaisille 1:1-2

Alkutervehdys ensimmäiseen kirjeeseen verrattuna on hieman pidempi.

Lähtäjät ovat jo ”vanhoja tuttuja” .

Armon ja rauhan toivotukseen on edelliseen kirjeeseen verrattuna lisätty se että armo ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

Niin kuin jo aiemmin on ollut puhetta, tulee alkutervehdykset ohitettua helposti ajattelematta niitä sen syvällisemmin.

Armo ja rauha on mahdollista kokea vain niin kuin alkutoivotus sen sanoo.
Jumala antoi ja antaa armonsa pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.
Jeesuksen sovituskoulu mahdollisti ja mahdollistaa edelleen armon kokemisen.
Ikuisuusnäkökulmasta katsottuna armoa ei ole Kristuksen ulkopuolella.
Vastaavasti Kristuksessa saamme omistaa täyden armon.
Ylenpalttisen armon.

Rauhaa Jumalan kanssa ei myöskään voi olla Kristuksen ulkopuolella.
Ilman Kristusta olemme Jumalan vihollisia hengellisessä sodassa.
Kristuksen kautta ja Hänessä, ihminen voi vaihtaa puolta.
Siirtyä Jumalan puolelle.
Pimeydestä valkeuteen.
Saatanan ja synnin orjuudesta Jumalan perheeseen ja lapseksi.
Jeesuksessa ja hänen kauttaan ihmisen ja Jumalan välille voi syntyä todellinen rauha.
Rauha joka kumpuaa myös ihmisten välisiin suhteisiin.
Rauha joka ei perustu valheeseen ja synnin peittelyyn.

En voi olla toistamatta sitä mitä puhuin ensimmäisen tessalonikalaiskirjeen yhteydessä rauhasta.

Paavalin Raamattu oli VT.
Sen valossa Paavalin rauhan toivotus tarkoitti myös sitä että ihminen voi hyvin,
hän on terve ja hyvä kuntoinen.
Rauhan olotila kuvaa uuden luomakunnan normaalia olotilaa.

Paavali ei toivottanut vain vähän armoa ja rauhaa.
Hän toivotti kaiken armon ja kaiken rauhan.
Ja niin asia onkin.
Jumalan omana kristitty saa omistaa täyden armon, kaiken sen mitä armo pitää sisällään.
Jumalan omana kristitty saa omistaa täyden rauhan, kaiken sen mitä rauha pitää sisällään.

'Me olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet. Se onkin oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy teissä kaikissa. '

'Siksi me itsekkin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestettävä. '

2. Tessalonikalaisille 1:3-4

Tessalonikalaisten uskossa kasvaminen näkyi lisääntyvänä keskinäisenä rakkautena.
Sen kuuleminen sai aikaan Paavalissa ja Siilaassa velvollisuuden tunnon kiittää Jumalaa tapahtuneesta.
Sanan velvollisuus voisi kääntää myös olla velkaa.

Sovellus:

Emme millään voi maksaa takaisin kaikkea sitä hyvää mitä Jumala saa aikaan. Kuitenkin vähintä mitä voimme tehdä, on kiittää Jumalaa hänen hyvydestään ja rukousvastauksista.

Jumalan kiittäminen on kuin antaisi Jumalalle kiitosuhrin.

Kiitetään Jumalaa siitä mitä hän on.

Kiitetään Jumalaa hänen avustaan.

Kiitetään Jumalaa siitä mitä hän on tehnyt kanssa uskovissa.

Siksi me itsekkin kerskaamme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestettävä.

Paavali jatkaa kuinka hän kerskaa toisissa seurakunnissa siitä mitä tessalonikalaisten keskuudessa on tapahtunut.

Kun puhutaan kerskaamisesta, itselleni tulee siitä helposti negatiivinen kaiku.

Tässä kerskaaminen ei kuitenkaan ole mitään ylpeyttä tai itsensä nostamista.

Paavali kerskaa Jumalasta ja hänen teoistaan, siitä mitä Jumala on armossaan saanut tessalonikan kristityissä aikaan.

Tessalonikalaisilla oli kärsivällisyyttä ja uskoa kaikissa vainoissa ja ahdistuksissa.

Kärsivällisyys kasvaa nimenomaan kärsimyksen ja koetuksen keskellä.

'...kerskaamme myös ahdistuksista , tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa. Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. '

Roomalaisille 5:3-5

Jumalallisia lainalaisuuksia ei voi ohittaa.

Kärsivällisyys syntyy vain kärsimyksen ja koetuksen koulussa.

Sitä koulua tessalonikalaiset kävivät ja se tuotti heidän kohdallaan hyvää hedelmää.

Kaikki tuo tapahtui Jumalan armon ja voiman kautta.

Kärsimys ei automaattisesti saa aikaan kärsivällisyyttä.

Kun Paavali puhuu ahdistuksesta ja kärsimisestä, hän tarkoittaa tässä nimenomaan uskon tähden tulevasta ahdistuksesta ja vainosta.

Tuohon lukemaani Roomalaiskirjeen kohtaan voisi pysähtyä pidemmäksikin aikaan, mutta en tee sitä nyt.

Sovellus:

Ajatus ahdistuksesta ja vainosta, herättää itselläni helposti pelon tunteita.

Luulen että en ole tunteitteni kanssa ainoa.

Se että tuntee pelkoa ei ole vaarallista.

Jos kuitenkin pelon tunne alkaa ohjamaan valintojamme niin, että olemme tottelemattomia Jumalan käskyille se syntiiä.

Ahdistus ja vaino kuuluu uskovan elämään.

Vaikka ne kuuluu uskovan elämään ei ole tarkoitettu että joutuisimme kohtamaan ne yksin.

Ennen muuta Kristus haluaa olla kanssamme Pyhä Henkensä kautta joka päivä maailman loppuun asti.

Hänen rakkautensa meissä voittaa pelon voiman, emme me itse.

Toisekseen meillä on toisemme.

Meidät on kutsuttu rohkaisemaan toisiamme.

Meidät on kutsuttu kantamaan kuormaa yhdessä.

On tärkeää ettet jää yksin tunteittesi ja kipuilujesi kanssa.

On tärkeää puhua niistä ja jakaa niitä uskon sisarien ja veljien kanssa.

Ahdistus tai vaino on uskovalle myös kärsivällisyyden kasvukoulua.

Alkuseurakunnan kristityille uskon tähden kärsiminen oli arkipäivää.

Jumala auttakoon meitä ettei ahdistuksen tai vaaran pelko saa meitä antamaan periksi.

Päinvastoin voisimme nähdä Jumalan voiman ja hänen halunsa kasvattaa meitä niissä.

Keskusteltavaksi...

Millaisia tunteita ja ajatuksia sinussa herättää ahdistus ja vaino uskon tähden?

Saako nuo tunteet sinut olemaan hiljaa Jeesuksen todistajan tehtävästä?

Saako ne sinut olemaan tottelematon Jumalalle?

Voitko nähdä Jumalan voiman ja mahdollisuudet viedä sinut niiden läpi?

Seuraavat jakeet kuulostavat äkkiseltään luettuina oudoilta.

'Ne (vainot ja ahdistukset) ovat osoituksena Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta, siitä, että teidät katsottaisiin kelvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te myös kärsitte. Sillä Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä, mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkevien enkeleittensä kanssa tulenliekissä. ' **2. Tessalonikalaisille 1:5-7**

Paavali kirjoittaa että ahdistukset ja kärsimykset ovat osoitus Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta.

Jumalan tuomio voi olla vapauttava, palkitseva tai rankaiseva.

Jumalan tuomio tessalonikan kristityille on se että he ovat kelvollisia Jumalan valtakuntaan.

Vaino suorastaan alleviivaa sitä, että tessalonikalaiset ovat kelvolliset Jumalan valtakuntaan.

Paavali rohkaisee näin tessalonikan kristittyjä vainojen keskellä.

Vaino kertoo omaa kieltään siitä, että he ovat Jumalalle kelvollisia.

Helposti vainon keskellä voi hiipiä mieleen ajatus että Jumalakin on minut hyljännyt.

Asia on kuitenkin juuri päin vastoin.

Jeesus sanoo vuorisaarnassa.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Matt 5:10-11

Vainon keskelle lohdutusta toi myös se, että Jeesus tulee ilmestymään tulen liekissä voimakkaiden enkeleidensä kanssa.

Jumala on kuluttava tuli.

Tuli kertoo siitä kuinka vääryys ei kestä Herran edessä.

Vääryys tuhoutuu, se palaa, se katoaa.

Jokainen tulee kerran saamaan tekojensa mukaan.

Jumalan tuomioistuin on oikeamielinen, se ei ole manipuloitavissa.

Jumala ei tuomitse mielivaltaisesti ja suutuspäissään.

'Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille. He tulevat kärsimään rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta, '

2. Tessalonikalaisille 1:8-9

Ketä rangaistaan?

Niitä jotka eivät tunne Jumalaa,

Niitä jotka eivät ole kuuliaisia evankeliumille.

Evankeliumi kuuluu ”usko Herraan Jeesukseen niin sinä pelastut”.

Kuuliaisuutta evankeliumille on se että uskoo omalle kohdalleen hyvän sanoman.

”Niin on Jumala maailmaa rakastanut että antoi ainokaisen poikansa ettei yksikään....”

Siitä ettei usko hyvää uutista Jeesuksen sovitustyöstä seuraa rangaistus.

Mikä on rangaistus?

Kadotus, ero Herran kasvoista.

Ero Herran läsnäolosta.

Ero hänen voimastaan ja kirkkaudestaan.

Synnin olemus on erottaa.

Ihminen Jumalasta.

Ihmiset toisistaan.

'kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa. Olettehan te uskoneet meidän todistuksemme. Sen tähden me aina rukoilemme teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja

uskonne teot. Näin Herramme Jeesuksen nimi kirkastuu teissä ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaisesti. ’

2. Tessalonikalaisille 1:10-12

Jumalan tuomio auttaa meitä selkeämmin ymmärtämään hänen pyhyyttään. Mitä tarkoittaa että hän kirkastuu pyhissään ja on ihmeteltävä uskovissa. Tuomion päivä julistaa Jumalan armoa ja pelastuksen suuruutta. Sen saavat kokea ne ihmiset, uskovat, jotka ovat turvanneet Hänen valmistamaansa pelastukseen.

Paavali monta kertaa kirjoittaa ja tässäkin kirjoittaa, kuinka ”me rukoilemme”. Yhteinen rukous on voimallinen. Se on Jumalan antama hengellinen työkalu ja sota-ase, jota meidän tulee seurakuntana tänäkin päivänä käyttää enenevässä määrin. Tule yhteisiin rukoushetkiin, silloin kun vain suinkin pääset.

Mitä Paavalin tiimi rukoilikaan?
Että Jumala vaikuttaisi täydelliseksi halun kaikkeen hyvään.
Että Jumala vaikuttaisi täydelliseksi uskon teot.

Se että uskovalla on halu kaikessa ajatella oikein, toimia oikein, korottaa Jeesusta. Se että kristitty tekee uskon tekoja kirkastaa Kristusta.

Mitä uskon teot ovat?

Tärkein uskon teko on ottaa vastaan Jeesus Kristus elämänsä Herraksi ja vapahtajaksi.

Uskon tekoa on se että ruokit itseäsi Jumalan Sanalla, lukien ja kuunnellen sitä.

Uskon tekoa on se että rukoilet yksin ja yhdessä toisten uskovien kanssa.

Uskon tekoa on se että jaat elämääsi toisten uskovien kanssa.

Uskon tekoa on se että sinulla on hengellinen koti, jossa käyt säännöllisesti.

Uskon tekoa on se että kerrot Jeesuksesta sellaiselle ihmiselle, joka ei vielä ole Jeesuksen seuraaja.

Uskon tekoa on se että opetuslapseudet ja opetuslapseutat.

Eli sinulla itselläsi on hengellinen mentori ja olet toiselle hengellinen mentori.

Eilen kävin kontaktihenkilökoulutuksen ja siellä käytiin seikkaperäisesti juuri kertomiani asioita.

Opin myös hyvän muistisäännön ihmisen johtamiseen Jeesuksen luokse ja uskoon.

Tuossa koulutuksessa opetettiin selkeästi ja demonstroiden miten ihminen johdetaan uskoon.

Tuo muistisääntö on ratkaisun **T-U-S-K-A**.

En nyt kerro mitä tuo ratkaisun **T-U-S-K-A** tarkoittaa, mutta voit itse käydä kuuntelemassa sen missio2022.fi/koulutukset/ sivustolta.

Hebrealaiskirjeen 11.luku antaa myös uskosta ja uskon teoista selkeän määritelmän sekä lukuisia esimerkkejä.

'Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy. Sen kautta saivat isät todistuksen.

Enne meitä eläneet ihmeet ovat uskoneet Jumalan sanan.

He ovat toimineet tuon sanan innoittamana ja ovat välittäneet sen eteenpäin.

Näin mekin olemme kuulleet hyvän uutisen Jumalan pelastussuunnitelmasta.

Hebrealaiskirje jatkaa konkreettisilla esimerkeillä mitä uskomisen tarkoittaa.

Poimin sieltä muutamia.

Tuota lukua eilen lukiessani tuntui että suorastaan pakahdun siitä todistusvoimasta, minkä se antaa.

Uskon kautta ihmiset tekivät hyvin konkreettisia käsin kosketeltavia asioita.

Uskon kautta rakensi Nooa pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, kun hän oli saanut ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt. Uskon kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka tulee uskosta.

Nooan sadan vuoden arkin rakennusprojekti vaati pitkäjänteisyyttä.

Hän toimi uskossa ja piti Jumalan ilmoitusta luotettavana.

Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi. Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala.

Aabrahamin osalta lopullinen näyn toteutuminen vieläkin odottaa täyttymystään, mutta se täytyy ja Aabraham on ollut tuon näyn toteutumisessa tärkeä lenkki.

Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

Uskon kautta sortuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

Uskon kautta pelastui portto Raahab tuhoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vakoilijat luokseen rauha mielessään.

Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista. Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksen toteutumista, tukkivat leijonien kidat. He sammuttivat tulen voiman,

pääsivät miekanteriä pakoon, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

Heprealaisille 11

Lue kotona vielä kokonaan tuo hebrealaiskirjeen 11. luku.

Nämä hebrealaiskirjeen esimerkit rohkaiskoon meitäkin tekemään uskon tekoja.

Rohkaiskoon ne jatkamaan uskollisena siinä minkä ymmärrämme Jumalan tahdoksi.

Jatkamaan silloinkin kun päämäärä ei vielä näy luonnollisin silmin.

Jatkamaan silloinkin kun tie nousee pystyyn.

Jumala auttakoon meitä kääntämään ahdistukset ja kärsimykset positiiviseksi kasvupaineeksi.

Niin että tuo paine saa painaa meitä lähemmäksi Jumalaa ja kasvattaa meissä kärsivällisyyden ja rauhan hedelmiä.

Kertauksena vielä kaikesta.

Kristuksessa armo ja rauha. Kristuksessa saamme omistaa täyden armon ja rauhan, ei vain jotakin osaa siitä.

Kiitosuhri Jumalalle. Emme millään voi maksaa takaisin kaikkea sitä hyvää mitä Jumala saa aikaan.

Kuitenkin vähintä mitä voimme tehdä, on kiittää Jumalaa hänen hyvydestään ja rukousvastauksista.

Vainon ja kärsimyksen koulu. Jumala haluaa vainon ja kärsimyksenkin kääntää kasvatukseksemme ja parhaaksemme. Se osaltaan todistaa taivaskelpoisuudesta.

Jumalan tuomio kertoo hänen pyhydestään ja oikeudenmukaisuudestaan. Jokainen tulee saamaan tekojensa mukaisen tuomion.

Evankeliumin hylkääminen hukuttaa, se on syntien emäporsas joka lopulta johtaa ikuiseen eroon Jumalasta. Ihmistä ei tuhoa hänen heikkoutensa tai huonoutensa.

Halu tehdä hyvää ja uskon teot kirkastaa Kristusta.

Raamatun pyhien esimerkki rohkaiskoon jatkamaan meitä samalla tiellä.

